

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Vaterland“ in slovenski napisi.

Ako ostane koalicijska še kaj časa na krmilu, ga kmalu ne bo mej nami človeka, ki bi imel še mrvo zaupanja v tiste nemške konservativce, katere vodi „slovenski“ poslanec graf Hohenwart in katerih glasilo je Dunajski „Vaterland“.

Ta list je imel nekdanj mej Slovenci mnogo prijateljev in dasi se je korenito premenil od tedaj, ko je spretno in odločno zastopal konservativne interese mej Slovenci ter se časih ad captandam benevolentiam potegnil tudi za kako narodno našo tirjatev, ima tudi sedaj še precej naročnikov mej nami. In vender je ta list začel očitno in odločno nasprotovati skoro vsem slovenskim težnjam, če se te ne strinjajo z željami nemških levičarjev.

Svojim židovskim tovarišem in zaveznikom na ljubo žrtvoval je obilo svojih nekdanjih načel. Z vso odločnostjo se poteguje za „ravnopravnost“ židov, s tako unemo, s tako gorečnostjo, kakor se ni nikdar poganjal za ravnopravnost Slovanov. Kaj čuda torej, da se je potegnil tudi za interese tiste peščice konservativcem vedno nasprotnih Ljubljanskih Nemcev, ki razgrajajo sedaj po raznih listih zoper slovenske napise v Ljubljani. „Vaterland“ ni imel nikdar besede za Slovence v Celji in v Gorici, ko so zahtevali dvojezičnih napisov. Preziral je njih prizadevanja, (kakor prezira graf Hohenwart najvitalnejše naše politične in gospodarske interese,) zoper samoslovenske napise v Ljubljani pa se je takoj oglasil in se izrekel za to, da se ohranijo dvojezični.

Ne moremo razumeti, čemu se utika „Vaterland“ v ta spor, ki mu ni čisto nič mar in ki ni v nikaki zvezi s konservativnimi načeli. Saj bi moral vender vedeti, da to ne napravi dobrega utisa mej Slovenci. Ali list posnema grofa Hohenwarta, in kakor je ta z lahkim srcem glasoval zoper železnico Kranj-Tržič, tako se je „Vaterland“ z lahkim srcem izrekel zoper samoslovenske napise v Ljubljani.

Tako je tudi prav! Bodi jasno, kako stališče zavzema glasilo konservativne stranke napram narodnostnim našim zahtevam, da se nam vsaj ne bode očitalo, da delamo krivico konservativcem z grofom Hohenwartom vred in pa njihovega organu. Varovati

krivično nemško posest in koristi nemških levičarjev na troške konservativnih Slovencev, to je sedaj poglavitna naloga „Vaterlandova“ in list izvršuje samo to svojo dolžnost z največjo gorečnostjo. Zato pa je tudi prava sramota za vsakega Slovenca, ki je na ta list še naročen. S slovenskim denarjem pač ne smemo podpirati lista, ki je stopil v tabor najsrdečjših naših nasprotnikov.

Sicer pa je rohnenje „Vaterlandovo“ zoper samoslovenske napise v Ljubljani in zoper zamočeške napise v Pragi karakteristično tudi za koalicijsko in nje vlado. Nekdanj Slovanom vsaj navidezno prijazni „Vaterland“ piše sedaj zoper naše delovanje tako strupeno, tako sovražno, kakor najbolj razupiti židovski listi in gotovo bi se potegnil tudi za to, da se iz koalicijskega raja pahne šestorica slovenskih koalirancev, da nimajo ti v rokah — grofa Hohenwarta.

Isterski pristani — pošte — javni napisi.

V poslanski zbornici je posl. gosp. prof. Vekoslav Spinčič dne 18. maja govoril:

(Konec.)

V tej knjižici hvali prebivalce severnega dela otoka, ondote Hrvate, kakor jih je pred 120 leti hvalil Italijan Fortis, ter pravi, da je glavni kraj tega dela Beli, kateri kraj je že za cesarja Tiberija bil znamenit. Zaliv, pravi, je na južni strani zavarovan po gorovju, za varnost na severni strani pa naj bi se napravil molo. Za promet tujcev bi bil molo potreben, zlasti pa — kajti tujci so tam kot gostje sicer dobro došli, a zanje se jaz ne potegujem — za promet z domačimi pridelki. Tam se vkrcaje mnogo lesa, sadja in drugih pridelkov. Mislim, da je v rečeni prošnji povedano, da se v tem pristanu vkrcaje nad pet milijonov meterskih stotov na leto. Vkrčevanje pa je le pri lepem vremenu mogoče, sicer pa morajo ladje in še z nevarnostjo hiteti na varen kraj, kjer morajo ostati po 8 do 15 dnij. Škodo od tega imajo lastniki hiš in lesni trgovci.

Da je molo potreben, potrjuje tudi 40 lastnikov ladij iz mesta Cresa. Sicer pa bi pristan na tem mestu ne bil nov, kajti že za časa beneške republike je bil tu pristan (Čujte!) Profesor Petris v Kopru,

ki je rojen v Cresu, je to v posebni razpravi dokazal. V 16. veku je bil pristan v Beliju, danes, po 400 letih ga pa ni več. Navadno se le poizvedbe obljublajo. Take poizvedbe so se tudi že vršile. Predsednik pomorskemu oblastvu in inženirji so bili meseca aprila 1892. l. na licu mesta, meseca decembra istega leta je došla občini „nota“, da se bode še poizvedovalo. Torej se bo zopet samo poizvedovalo, pa nič storilo.

Na jugovzhodnem delu otoka Cresa se nahaja lepi zaliv Martinščica. Prebivalci so mornarji, zaliv pa je tudi zavetišče drugim ladjam. Ljudje so sami nekaj nasuli, ali dovolj močij za napravo mola nimajo, ker jim nedostaje sredstev. Pomorsko oblastvo je dalo napraviti nekaj stebrov za privezovanje ladij. Kako se pri nas vse le za danes in za jutri naredi, je vidno iz tega, da so ti pred 10 ali 15 leti postavljeni stebri sedaj že zelo oddaljeni od brega in povsem neuporabni. Tudi drugi stebri bodo povsem neuporabni postali, če se ne store potrebna dela, namreč — nikar se ne ustrašite — dva mola, jeden proti jugu, drugi proti severovzhodu. Sicer se bo zaliv vedno bolj zasipal in bo lepi zaliv — pristan se mu ne more reči — s časoma popolnoma izgubil.

Ne daleč od tod je tudi „dražica“, mali Svetovivanski zaliv, kjer vkrcajajo prebivalci Sv. Ivana, Beleja, Vraue in Uštrine svoje blago, in sicer večinoma les. Poleg mola bi bila tu na jugozapadni strani potrebna diga za varstvo ladij.

Na otoku Lošinju se nahaja precej obljuden kraj Nerezine. Prebivalci so kaj marljivi in prosijo že dolgo časa, naj se popravi pristan. Tudi tam se je že večkrat merilo. Z napravo mola bi se zaliv zavaroval, kar bi bilo zelo koristno, ker imajo ljudje precej ladij. To bi se tu kakor tudi skoro v vseh drugih imenovanih krajih toliko lažje izvršilo, ker morje tu ni globoko.

Prebivalci najjužnejšega dvojnega otoka Sv. Petar-Ilovnik, se bavijo z mornarstvom. Tam je tudi postaja finančne straže in pomorskega oblastva. Ladje vozijo pogostoma skozi kanal. Majhen molo bi bil res potreben.

O nekaterih drugih zadevah zamorem samo površno govoriti.

LISTEK.

Fenička.

Povest.

Ruski spisal G. P. Danilevskij. Poslovenil J. J. Kogej.

II.

(Dalje.)

— Ah, srček, — je govorila, popravlja pred zrcalom, predno je prišel Semerenkov, na svojem širokem stasu kako novo žnurovko ali plašč: — jaz čutim . . . jaz slutim po nekkih znamenjih, ko vzdignem karto, da bodem kmalu najrečnejša žena.

Fenička se je pri tem samu molčé in nežno naslanjala na njeno ramo. Gospa ni zapazila, da odgojiteljici se dela vsak dan brez vzroka omotica, da jej je časih slabo, da se spreminja naglo njeno veselje v solze in da je njeno obličje posebno obledelo.

Nek večer je sedela Čerpakovska na kriljci, ki drži v vrt, s svojo sosedinjo gospo Čulančikovo, katera je slovela kot prva oseba v krogu dobrotnikov in dobrotnic vsega okraja. Otroci so šli z odgojiteljico in zdravnikom k vodnjaku brat borovnice.

Čerpakovska vsaj z jezikom nikdar ni hotela zaostati za sosedinjo v dobrih delih, zato sta se obe gospé sedaj kar poveščevali, ko sta začeli govoriti o svojih delih.

— Vi ne verjamete, ah, ne verjamete! — govorila je gospa Čulančikova, pobožna pomščica, katera je vzredila pri sebi neko siromašno sestričino: — kako je človek srečen, ako stori kako dobro delo! Svoji Frosinjki vse privoščim; sedaj sem jo dala dobremu človeku, nekemu husarju, in vse jej bodem volila — Marjevko, Darjevko in Korostelje. Jaz, uboga udova, že umrem na kak način; na starost me ona pač ne zapusti . . .

Frosinjka se je res omožila. A mož je spoznal že prvi dan, da ima ona, žal, neozdravljivo bolezen, božjast, kar je dobrotljiva tetika prikrila. Usoda te Frosinjke, da omenimo pri tej priložnosti, je bila poslej jako žalostna: božjast jej je škodovala pri porodu, ona je umrla in ostavila sušičnega sina. Jedva je zatisnila sestričina oči, že je odpravila teta njenega moža husarja na lep način iz svoje vasi, češ, da je obečala osrečiti sestričino, a ne njega. In vzela je v oskrbovanje novorojenca, s katerim se je istotako godilo, kakor z njegovo materjo. Postovala ga je skoro v pavoli in trobila vsemu svetu o svoji požrtvovalnosti ter vzredila ga kot svojega

naslednika. Deček je menjaval radi neumnosti prepirljive babe vsako leto po tri, po štiri zavode in začel naposled z naklonjenostjo dobro živeti, do sita jesti in z rokami križem brez dela pohajati, kakor naslednik 3000 desetini zemlje. A kaj je bilo iz tega? Dobrotnica je umrla. Odprli so oporoko — in vse svoje premoženje, katero si je pridobil njen mož, je volila nekemu oskrbniku Frolu Terentjeviču Bala-bolkinu, o katerem ni bilo prej ni duha, ni sluha, proti temu, da naj premoženje razproda in denar razdeli mej ubožce . . . Marsikdo je proslavljal to gospo radi te določbe. A hudo se je godilo s sirotinaslednikom; ukvarjal se je tu pa tam — a ničesar ni znal, ničesar razumel. Domislil se je očeta, katerega nikdar ni videl. Gotovo mu je že bilo težko, da bi šel k njemu prosit miloščine, zato se je obesil na grobu svoje babice, katero so vsi ob-jokavali.

A to se še ni bilo zgodilo za časa naše povesti. Dobrodelna možitev sestričine s husarjem je še v najboljšem spominu sosedinje Čerpakovske.

— Jaz sem tudi, — opomnila je zadnja na ošabno pomoto sosedinje: — jaz sem tudi preskrbela neko siroto; priporočil mi jo je Jakov Antonovič. Ta je tiha, učena . . . odgojiteljica Basorska . . .

(Dalje prih.)

Kako se skrbi za naše ljudi, je razvidno iz različnih okolištin. Navadna opeka na pr. je po pogodbi z Italijo carine prosta, v sled česar so naši kamnoseki in mnogi zidarji izgubili zaslužek.

Opozarjam trgovskega ministra na razne resolucije in interpelacije, ki so se stavile v isterskem deželnem zboru, in sicer zlasti glede nekaterih naredb, tičočih se trgovinske mornarice, glede železnice Trst - Poreč - Kanfanar, glede železniške zveze Hrpolje-Šapjane in Jurdani, potem glede nekkih nerediteljnosti pri pošti (Jenkova interpelacija z dne 30. januarja 1894), kakor tudi glede napisev pri isterski drž. železnici (interpelacija Mandićeva z dne 15. februarja 1894).

Čiči iz Lanišča in iz drugih krajev prosijo znižanja tarifov, da bi mogli svoje ovce z železnico pošiljati v južni del kronovine. Priporočam njihovo prošnjo prav toplo.

V že imenovani Martinšćici bi bila potrebna posebna pošta. Najbližja pošta, v Vrani, je oddaljena dve uri, ljudje v tem kraju pa dobivajo jako mnogo pošiljatev.

Za ustanovitev pošte v Medulinu v poljskem okraju izrekam oblastvom zahvalo, pa tudi za Alturo bi se moralo nekaj zgoditi, to namreč, da bi eel, ki nosi poštne pošiljatev finančni straži v Budavo, je nosil tudi v Alturo.

Na poštne in brzojavne poslopju v Pulju ni bilo nekaj dni napisa; ljudje so res mislili, da se napravi tudi hrvaški napis, ali tabla se je le na novo politirala, napis pa je ostal stari, v nemškem in v italijanskem jeziku. Jezik večine prebivalstva te dežele se ne upošteva.

Nekaj podobnega se je te dni v Trstu zgodilo. Tam se je na novem poslopju napravil napis „K. k. Telegraphen- und Post-Anstalt“ in „Imp. reg. Poste e Telegraf“, ali o slovanskem napisu ni govora, dasi je v Trstu jako mnogo Slovanov, dasi imajo ti na Primorskem večino in dasi spada tudi Kranjska k temu poštneemu ravnateljstvu.

Občina Pazinska prosi že poldrugo leto, da bi se pri poštne uradih v Pazinu, v Gračiščah, v Pičanu in v Cerovljah na poštne pečatih napravili tudi hrvaški napisi. Tudi ministerstvo ni v tej stvari ničesar storilo.

V Vrniku na pr. je na novem molu napravljen napis „I. r. faro marittimo 1893“, prav kakor da smo v Pugli. Na novem molu v Baški se je napravil napis v hrvaškem jeziku. A prišel je predsednik pomorskega oblastva in po njegovem ukazu se je moral napis izklesati in namesto njega postaviti samo številka 1884—1892. Na svetniku na istem molu pa je napravljen napis „I. r. governo marittimo. Attivato 27. settembre 1892.“ in ta napis se seveda ni odstranil. Pristanski uradnik v Voloski sploh ne zna hrvaški in hrvaškega napisa tudi ni tam nobenega. Moglo bi se reči, in z neke strani se to tudi trdi, da občina uraduje italijanski. Nečem odgovarjati, kakor bi to zaslužilo. Prašam samo, katero c. kr. oblastvo dovoli občinam uplivati na njega zadeve? Spletska občina na pr uraduje hrvaški. Ali uradujejo zategadelj ondotna c. kr. pomorska oblastva samo hrvaški ali so tam morda napisi hrvaški? Ali bodo c. kr. oblastva v Voloski samo hrvaški uradovala, kadar bo občina hrvaški uradovala?

V Voloski in v Opatiji so pri pristanu napravljene velike table z napisom: „Svarilo!“ Občinstvo se svari, naj ne hodi s čolni na morje, kadar je v pristanu v Voloski in v Opatiji razobešen rudeč balon. To nemško svarilo je preloženo tudi na italijanski in na francoski jezik, a hrvaškemu prevodu ni sledu. Tisti, ki mi je preskrbel ta prepis, čegar izvirnik sem sam večkrat videl, mi je rekel: „Pozor?! Nije potrebit za Hrvate!“ Končno bi bil vender že čas, da se prizna Hrvatom, kar jim gre glede jezika in glede materijelnih potreb.

Končam svoj govor s tem, da opozarjam na to, kar sem povedal glede pristanskih naprav. Slišal in čital sem, da je sedanji trgovinski minister storil jako mnogo za zvezo malih krajev po lokalnih železnicah na Štajerskem in kakor sem čital, namerava to storiti v vseh kronovinah tostranske državne polovice. Upam, da ne pozabi južnih dežel in ob obali ležečih krajev. Na obrežju ni treba železnic graditi, ker jih je že zgradil Bog, samo postaje je napraviti, da pridejo ondotni prebivalci z drugim svetom v zvezo, pomagati jim je do boljše bodočnosti. Priporočam svoje resolucije prav toplo, tako visoki zbornici, kakor trgovinskemu ministru.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. julija.

Pangermanstvo v Avstriji.

Organ avstrijske vojne uprave „Reichswehr“ je vznemirljen. Morda poroče kdo, da to ni nič novega, češ, gospodje, ki vodijo vojsko, se oglašajo prav pogostoma z zahtevami, katerih ostali davke plačujoči civilni svet nikakor ne razume in katerim se mora v svojem lastnem interesu kar najodločneje zoperstavljati. Ta pot pa je „Reichswehr“ nezadovoljen ne morda s Slovani, — ki zahtevajo, naj se z vojniki pošteno ravna in naj gospodje častniki porabijo majhen del svojega prostega časa za učenje polkovnega jezika, — ampak z nemškimi visokošolci in sploh z velikonemškim duhom, ki je prešinil avstrijske Nemce sploh. Kakor znamo, bile so na Dunaji dijaške demonstracije. Ker so te demonstracije obrnene proti židom in židovstvo podpirajočim profesorom, bi človek mislil, da to vojske in nje glasila nič ne briga, tem manj, ker ima antisemitizem v vojski mnogo simpatij. Ali ta tendenca Dunajskih in sploh vseh nemških visokošolcev avstrijskih je okužena po duhu fanatičnega prusaštva, ki ne samo, da ovira razvoj protisemitizma, ampak obuja tudi nasprotstvo tistih, ki so sicer prijatelji protisemitizma. Čujmo torej, kaj pravi „Reichswehr“: „Razmere mej vseučiliščni in to ne samo na Dunajski univerzi obujajo splošno pozornost, tako da se prijatelji dijaštva po vsej pravici povprašujejo: Kam nas to dovede? To vprašanje pa si morajo staviti ne samo vsi resni politiki, ampak tudi vsi vojaški faktorji. Zakaj dijaki so večinoma rezervni častniki ali pa to še postanejo in so poklicani, zavzeti mej nami odlična mesta. Zato pa ne gre prezirati dijaškega gibanja, ki prav z vojaškega stališča zasluži največjo pozornost. Še tega nam je treba, da bi narodnostni boji ugonobili, kar je ostalo političnega poštenja. Uvažujmo in spoštujmo vsako narodnost, čislajmo nje posebnosti, ker je od tega odvisna moč države in nje vojske. Jednstransko narodno prenapetost pa moramo obsojati, ker bi mogla imeti nedoglednih posledic. Zato grajamo z vsjo odločnostjo, da so Dunajski vseučiliščniki pri poslednji demonstraciji peli „Die Wacht am Rhein“. Bodi ta pesen tudi krasna, naj je tudi obujala navdušenost, ko je šlo za obrambo Rene, v Avstriji ima „Die Wacht am Rhein“ nepatrijotično in protidinstično tendenco. Demonstriranje s tako pesnijo obuja misel, ali bo prisego tako pesem pojočih bodočih uradnikov in častnikov resno jemati. Ugovarjalo se bode: Zakaj bi Nemci ne smeli izražati svojih narodnih čutil? Proti izražanju narodnih čutil nima nihče nič, ali čez avstrijske meje ne smejo segati. Kam moramo priti, če se drznejo dijaki kakor v Pešti poslati cesarju brzojavko, katera je pisana v izrazih, kakor da bi hoteli dijaki ž njo groziti, vlada jim pa za to izreče svoje zadovoljstvo in jim čestita na njih ponašanji, v Koložu pa goni rumunske dijake pred rotnike. Nemško-nacionalno gibanje rase žalibog čedalje bolj, dovoljuje si zasmehovati avstrijsko mišljenje in slaviti „Wacht am Rhein“ kot himno vseh Nemcev.“ — Tako piše „Reichswehr“ in priznati moramo, da je nje tožba opravičena. Nje v informacijo konstatujemo, da se tudi v krogih Ljubljanskih Nemcev ta ista „Wacht am Rhein“ mnogo prepeva, a če bi videla, kdo takrat ploska, ježili bi se je jlasje! Škoda le, da „Reichswehr“ ni poiskala uzroka neavstrijskim tendencam nemških nacionalcev. Pangermanstvo je vzveto v nas poglavitno vsled prizadevanja, narediti iz mnogojezične Avstrije nemško državo, vsled politike germanizovanja sploh. To je vsakemu mislečemu človeku jasno. Sicer pa naj gledajo odločilni krogi sami, kako udušiti prusaštvo.

Položaj na Ogerskem.

Ogerski opozicijski listi in njih somišljeniki pišejo prav resno o novi ministerski krizi. Ne verujemo sicer, da je že nastala, ali to je resnica, da je Weckerlov položaj prav neugoden. Konservativna stranka prireja katoliške shode in kliče ljudstvo na boj, vrh tega pa hoče prisiliti škofe, naj se solidarao poklonijo cesarju in ga prosijo, naj ne sankcionira predloge o civilnem zakonu. Škofje so se temu nasvetu ustavljali doslej, a konservativci so jim postavili za vzgled nemške škofje, ki so svoj čas protestantskemu cesarju poslali adresno, prosečo ga, naj ne sankcionira civilnega zakona. Sedaj se pač ogerski škofje ne bodo mogli več ustavljati. Za vlado je tudi zelo neugodno, da ne more dobiti poljedelskega ministra, da ima v parlamentu le osem glasov večine, vstevši nezanesljive Sase in da bo moral najbrž trgovinski minister odstopiti. Izdelal je namreč predlogo o ustanovitvi parobrodne družbe, sklenil tudi že vse pogodbe, a cesarjevega privoljenja, da pride predloga pred zbornico, ne more dobiti. Ali se je potem čuditi, da govore ogerski konservativci o novi krizi?

Vnanje države.

Resnica o Stambulovu.

Malokdo je verjel, kar smo svoj čas, ko so se slovenski katoliški listi ptezali za Stambulova, poročali o grozovitostih tega človeka. Sedaj potrjuje

to ves svet in potrjujejo to tudi v Lüttichu učeči se Bolgari. Ti so v svetovnem listu „L' Indépendance Belge“ priobčili članek o Stambulovu, v katerem potrjujejo vse to, kar smo mi svoj čas pisali, pripovedujejo pa še veliko novih reči. Zlasti karakteristično je to, kar poročajo o 17letnem dijaku Tufekdzijevu. Stambulov ga je dal zapreti, češ, da je proti njemu anoval zaroto. Ker ni dečko ničesar priznal, mu prve tri dni niso dali ni jesti ni piti. Ker to ni nič pomagalo, postavili so ga v sod mrzle vode. Tu je moral stati več ur in s vzdignjenimi rokama držati 6 do 7 kilogramov težke poleno. Da bi se ne gamil, postavili so okolo njega nože. Šest mesecev so tako nečloveško trpeli uboga dečka, a ta se le ni udal, le ni izdal nikogar. Ta junaški mučenik je imponiral celo Stambulovu, da je prišel dečka izpraševati. Dečko pa mu je povedal vse zločine njegove in mu naposled plunil v obraz. Zver v človeški obliki, Stambulov, je dal na to dečku obleko s petrolejem politi in jo užgati, ter je z zadovoljstvom gledal grozne muke, za katerimi je dečko umrl. Koburžan, ki odklanja sedaj vsako odgovornost za zločine Stambulova, je to vedel, pa se ni ganil! — Iz rečenega članka je razvidno tudi, da je Stambulov zapeljal nebroj deklic, ki so bile v penzionatih v Sofiji, v Plovdivu in v Trnovu. — Sedanja vlada je obelodanila spis, kateri je sestavil bivši finančni minister Salabašev. V tem spisu se izreka Salabašev zoper falsificiranje budgeta, kakor je bilo v navadi, a Stambulov se ni oziral na te ugovore, ampak je tudi letošnji proračun falsificiral s tem, da je vanj mej dohodke uvrstil svote, katerih ni nikdar dobili. Nova vlada hoče urediti gospodarstvo, da bi se jej pa ne moglo očitati, da nalaga nove davke, da prikrije lastne grehe, je ta spis obelodanila. Drž. dolg znaša 280 milijonov frankov, katere je obrestovati po 6 odstotkov, vrh tega pa je obresti plačevati v zlatu. L. 1884., ko je Rusija izgubila veljavno besedo v Bolgaraki, ni imela ta nobenega krajcarja dolga, pač pa 22 milijonov rezervnega fonda.

Nemiri v Združenih državah.

Iz Združenih držav prihajajo vesti o resnih nemirih. Štrajk železniških delavcev, ki traja že dva meseca, se je silno razširil in ker železniške družbe niso hotele ustreči tirjatvam delavcev, prišlo je v nekaterih krajih do boja. V Chicagu vlada baje popolna anarhija. Ustaši so oplenili razna skladišča, požgali več vlakov in železniških skladišč. Spustili so tudi par pri nekaterih lokomotivah, da so te trčile ob razne vlake. Škoda je velikanska. Samo jedna železniška družba ima 1,200.000 dolarjev škode. Vsled nedostajanja premoga je ustavila večina tovarn delovanje. Nad 100.000 oseb je izgubilo zaslužek. Razburjenost delavcev je radi tega še narasla in bati se je splošnega štrajka. V Chicagu je policija na ustaše streljala in ubila več oseb. To je seveda prouzročilo novo jezo in vlada je v strahu, da se razširi upor na vzhodne države. Še huje kakor v Chicagu je v Kaliforniji. Prebivalstvo simpatizuje z ustaši inje podpira na vse mogoče načine. V Sakramentu niso hoteli vojaki streljati na ropajoče ustaše, nego jim se dali patroue in orožje. Tudi v Detroitu in v drugih mestih so veliki nemiri; sploh vsi znaki kažejo, da nastane v Ameriki prej nego se misli — socijalna revolucija.

Domače stvari.

— (Ljubljanski javni napisi.) Tisti pečtici nemških hujskačev, ki bi rada svoje rojake na njih čutno gmotno škodo spravila v nasprotje s slovenskim prebivalstvom, tistim hujskačem nikakor ne ugaja, da bo poseben mestni komisar pri hišnih posestnikih poizvedoval, kdo je za samoslovenske in kdo za dvojezične napise. Boje se, da bi se dobilo bore malo glasov za dvojezične napise in zato skušajo poizvedovanja preprečiti s tem, da kličejo na pomoč — vlado. Pravijo, da imajo poizvedovanja teroristično tendenco, naj se torej prepovedo. Radovedni smo, ali ustreže dež. vlada temu zahtevanju. Da ima dobro voljo, o tem ne dvomimo. Isti židovski list, ki je to sporočil, javlja tudi, da se dobili upravitelji eraričnih poslopij nalog, naj se pri povodbi glede bišnih tablic izrečejo vsi za dvojezične. Temu se seveda ne čudimo prav nič, opozarjamo samo, da je še dandanes v raznih slovenskih in mešanih krajih nebroj eraričnih poslopij, na katerih ni slovenskega napisa.

— (Resnicoljubje, kje si?) Tako je „Slovenec“ naslovil notico, v kateri je odklonil očitjanje, da odpira predale svojega lista ljudem, ki hočejo razdreti na Goriškem doseženo slogo. V dokaz se sklicuje „Slovenec“ na uredniško opomnjo v številki z dne 4. julija, kjer je pisal: „Prošnja do veleč. g. dr. Gregorčiča gledé razpora, kakor tudi odgovor veleč. g. poslanca nas veselita in upamo, da bodo volilci, posebno duhovščina, i drugod izrazili jednake prošnje, katere bi mogoče pospešile spravo na Goriškem.“ — Konstatujemo, da s sklicevanjem na to opombo ni kar nič ovržena naša trditev, kajti res je še vedno, da je „Slovenec“ odprl svoja predala ljudem, ki razdirajo slogo, sicer bi ne bil in še

brez opomnje vzprejel in objavil proti porazumljenju naperjeni strupeni članek „Kapitulacija dr. viteza J. Tonklija“. Toliko v pojasnilo gledé — resnicoljubja.

— (Desetletnica del. pevskega društva „Slavec“) v Ljubljani se je izvršila prav sijajno navzlic neugodnemu vremenu, ki je nastalo včeraj popoldne in onemogočilo veliko vrtno veselico pri Koslerju. Slavnostni koncert v predvečer je bil povoljno obiskan in se je obnesel vsakozi dobro. Pridržujoč si obširneje poročilo za jutri omenjamo danes le glavne točke slavnosti. V slavnostnem sprovodu, ki je bil po končani sv. maši, je bilo zastopanih okoli 20 društev z 8 zastavami, deloma korporativno, deloma po odposlanstvih. Posebno pozornost sta vzbujali hrvatski pevski društvi „Sloboda“ in „Sloga“, vrlo pevsko društvo „Nabrežina“ in skupina čvrtih Gorenjcev z Bleda v slikoviti narodni noši. Krasen je bil prizor pred mestno hišo, kjer je pokroviteljica društva č. gospa dr. Tavčarjeva na čelu slovenskih dam pozdravila društva in pripela krasen trak na zastavo Slavčevu. Gospodične pa so venčale zastave posamičnih društev z lipovimi vencí. V slavnostnem zborovanju položil se je tako rekoč temelj zvezi slovenskih pevskih društev. Vzprejeli so se vsi razlogi, katere je imenoma „Glasbene Matice“ izvajal nje tajnik g. prof. Stritof in se je volil pripravljalni odbor, ki naj izdela načrt pravil. Skupnega obeda se je udeležilo nad 150 domačih pevcev in gostov. Popoldanska vrtua veselica se je morala odpovedati, ker je začelo deževati in se je vsa družba razkropila z Virantovega vrta. Kmalu pa se je našlo nadomestilo tej nepriliki in so se zbrala vsa pevska društva v redutni dvorani. Improviziral se je velik tekmovalni koncert, katerega se je udeležilo v posamičnih zborih pet pevskih društev, ki so naposled skupno zapeli „Naprej“ in pa „Jadransko morje“. Kakor pri skupnem obedu tako je tudi tu bilo več navdušenih zdravic vladarju, gostom, posebno bratom Hrvatom, slovenski zemlji, slovenskim damam itd. Posebno iskreno ovacijo so priredila društva pokroviteljici g. dr. Tavčarjevi in ljubeznivim damam, ki so v krasnih narodnih nošah dajale slavnosti poseben sijaj. S kratka, vrli „Slavec“ sme biti ponosen na včerajšnji dan, ki mu je bil dokaz velicnih simpatij, katere uživa.

— (Gospod dr. Karl Triller) dovršil je ravnokar s prav dobrim uspehom svoj odvetniški izpit pred c. kr. višjim deželnim sodiščem v Gradcu. Čujemo, da odpré še ta mesec svojo odvetniško pisarno v Tolminu. Naši vrli Tolminci pridobé si z njim vestnega, pridnega in izbornega pravnika, na drugo stran — kar gotovo ni manjšega pomena — pa tudi odločnega in značajnega narodnjaka. Čestitamo torej na obe strani!

— (Osobne vesti.) Za nekaj dni došla sta v Ljubljano g. Davorin Jenko, slavni naš skladatelj, ki biva na počitnicah na svojem domu v Cerkljah in g. F. Pogačnik (Naval), operni pevec v Frankfurtu, ki je nedavno s tako sijajnim uspehom pel na Dunaji. — Privatsi docent dr. Fran Hillebrand je imenovan izrednim profesorjem filozofije na Dunajskem vseučilišču.

— (Himen.) V soboto dné 7. t. m. vršila se je v gradu Pollheim na Koroškem poroka gosp. Frana Sajovica v Kranji z gospico Pavlino Omersovo, hčerjo znanega narodnega trgovca Frana Omerse iz Kranja. Čestitamo!

— (Izpitni gojencev „Glasbene Matice“) so se vršili zadnje štiri dni minulega tedna s prav popolnim uspehom in se je zaključilo šolsko leto, ter se razdelila spričevala. Obširneje o teh izpitih bomo poročali v jedni prihodnjih števil, kakor tudi o zanimivem „Izvestji Glasbene Matice“ o 22. društvenem in pevskega zbora 4. letu, katero poročilo je z veliko marljivostjo sestavil društveni tajnik g. profesor Anton Stritof.

— („Radogoj“) je pristopil kot ustanovnik z doneskom 100 kron gospod Ivan Valenčič, veleposestnik v Trnovem na Notranjskem. — Živio požrtvovalni rodoljub! Naj bi našel o priliki novega šolskega leta mnogo posnemovalcev!

— (Banka „Slavija“) podarila je društvu „Sloga“ v Gorici za slovenske šolske zavode 200 gld. in „Slovenskemu pisateljskemu društvu v Ljubljani“ kot daljši donesek k njegovemu ustanovnemu fondu 50 gld. — Živela!

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani je poslal uredništvu našega lista: Gosp. Ivan Hribar 20 kron, katere so kot zadatje v neki kupčijski zadevi zapadle njemu v korist. — Živio!

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) je Litijaska učiteljica gđca. Josipina Schott nabrala dne 4. t. m. pri učiteljski konferenci v Zatičini 10 kron in 60 vin., ter izročila to svoto Litijasko-Šmartinskim Slovenkam, ki nabirajo doneske za družbo.

— (Na Dolenjskih železnicah) se kaže prav živahen promet, tako osební, kakor tovarni. Čujejo se pa pritožbe radi tega, da mora Novomeški vlak na postaji Grosupeljski vselej čakati, dokler ne pride Kočevski vlak. Sploh se vodi obrat, kakor bi bila Kočevska proga glavna, Novomeška pa samo neznatnega, postranskega pomena. Ali temu ni tako, vsaj kolikor se tiče osebnega prometa. Prijatelj našega lista nam piše, da je nedavno na Grosupeljski postaji čakal in ker je imel časa obilo, preštel je vse tiste, ki so z njim čakali. Naštel jih je nad 300. Ko je potem prišel Kočevski vlak, preštel je istotako vse popotnike v njem, ali ni jih bilo niti 30. Zaani nam niso razlogi, po kojih se ravna vodstvo dolenskih železnic, zategadelj objavljamo to pritožbo v najboljšem namenu, ker je vsakako mogoče, da se dajo nedostatki odpraviti, ne da bi škodilo ti ali oni progi. Gotovo pa je, da ima vodstvo bolj upoštevati tristo potnikov, nego pa trideset! —

— (Vojaški izgredi) ponavljajo se, odkar se nahaja gornještajski pešpolk v našem mestu, skoraj redno vsako nedeljo. Tudi nočjo okoli polnoči nastal je bil mej vojaški omenjenega polka in civilisti na Marijinem trgu prepír in pretep. Ko sta vsled vrisča in kriča mestna redarja Ivanc in Žurga prihitela na lice mesta, pretepalo je šest podčastnikov nekega civilista, kateri je, ko sta redarja intervenirala, utekel, a dva podčastnika za njim; ostali podčastniki pa so potegnili orožje! Jeden podčastnikov zabodel bi bil redarja Ivanca z bodalom, da ga ta ni pravočasno zgrabil za roko ter mu izvil orožje; ali v tem trenutku potegnil mu je drugi vojak sabljo z nožnice ter mu jo odnesel. Vender se je redarjem posrečilo, aretirati dva razgrajalca, in sicer desetnika Gustava Langa in Alfreda Fischerja, ter ju odvesti v vojaški zapor. Krik in vik bil je upravo škandalozen in preplašeni hiteli so ljudje k oknom gledat, kaj se je pripetilo. Tudi pri mirozovih opaža se z nevoljo obnašanje nekaterih vojakov 27. pešpolka. Kompetentne faktorje opozarjamo, naj vender že store potrebne korake, da vojaštvo ne bode po nepotrebnem izzivalo domačega mirnega prebivalstva.

— (Strela ubila) je minuli teden v Česnjicah mej nevihto 23letna Ivanka Žrimšek, ravno ko je hotela stopiti čez prag v hišo. Nesrečnica se je zgrudila mrtva.

— (Nov mrčes) se je prikazal v novomeškem okraji v nekaterih vaseh občine Brusnice, ki uničuje žitna in ječmenova polja. Mrčes, ki je bil doslej v teh krajih nepoznan, je podoben uši in se nahaja v peščenih tleh. Ogloda korenine bilk, ki se vsled tega posuše. Mnogo žita se je moralo pokositi, da se vsaj slama reši. Dotični posestniki imajo doslej že nad 2000 gld. škode.

— (Občinske volitve v Buzetu) so se končale s popolno zmago hrvatske stranke. Italijani se niso upali postaviti kandidate za III. in za II. volilni razred, postavili so jih samo v I. razredu in z njimi sijajno — propadli.

— (Intronizacija novega Zagrebskega nadškofa prevzv. dr. Juraja Posilovića) se je vršila predvčeranjem in včeraj jako slovesno v hrvatski prestolici, ki se je odela v slavnostno krilo, da dostojno vzprejme svojega prvega cerkvenega dostojanstvenika, vernega sina hrvatske zemlje. Poseben sijaj je dajala vsej slavnosti navzočnost mecena hrvatskega prevzv. biskupa Strossmayerja, katerega je jako navdušeno vzprejelo vse prebivalstvo, ko je došel dan pred slavnostjo v Zagreb. Pevsko društvo „Kolo“ mu je priredilo sijajno serenado, deputacija stranke prava pol vodstvom g. Polnegovića pa se je poklonila velikemu dobrotniku svojega naroda, ki jo je vzprejel jako ljubeznivo in se dolgo razgovarjal s posamičnimi člani. Povodom dohoda novega nadškofa izražajo vsi listi zadovoljstvo hrvatskega naroda, da se je konečno rešila ta zadeva. „Obzor“ izšel je v praznični izdaji. Novega nadškofa vzprejela so v soboto popoldne zastopstva vseh oblastev, korporacij itd. na državnem kolodvoru. Ko se je bližal vlak, pozdravila ga je množica z burnimi Živio-klici. Župan Mošinaky je pozdravil nadškofa s toplimi besedami rekoč, da se vsa dežela in na četu jej glavno mesto veseli nje-

govega dohoda in pričakuje od njega kot vernega sina svojega naroda izpolnitev marsikateré želje. Prevzv. nadškof odgovoril je, da zaupa v boga in ima dobro voljo. Vse svoje sile hoče posvetiti domovini in nje glavnemu mestu. Pred postajnim poslopjem bila so razvrščena pevska društva, ki so zapela v pozdrav himno „Liepa naša domovina“. Pred kapelo usmiljenih bratov se je ustavil sprovod voz in je korakal nadškof, ko so ga oblekli v pontifikalija, peš pod baldahinom v slovesnem sprovodu do stolne cerkve. Tam sta se pridružila prevzv. biskup Strossmayer in nadškof dr. Stadler. Vikar Gugler je pozdravil v imenu duhovščine novega vrhovnega pastirja, ki je vzoren duhoveu in dober Hrvat. Gromoviti Živio-klici so zadoneli po teh besedah, ki so se ponavljali, ko je odgovoril dr. Posilović, da ljubi hrvatski narod in boče vedno deloval zanj ter skušal biti dober oče svojim otrokom. Po končanih obredih se je sprovod podal v nadškofovsko palačo, kjer je občinstvo burno pozdravljalo dr. Posilovića in Strossmayerja. Nadškof je vzprejel potem več deputacij in se odpeljal k banu, ki je takoj povrnil poset. Ob 9. uri zvečer je bila sijajna bakljada, katero je priredilo novemu nadškofu meščanstvo in serenada vseh pevskih društev. Včeraj pa so se nadaljevali cerkveni obredi v stolni cerkvi.

Slovinci in Slovenke! ne zabíte družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Nesreča pri telovadbi.) Minuli teden padel je pri telovadbi načelnik Karlinskega Sokola v Pragi Karel Hrony tako nesrečno z droga, da je malo pozneje v naročji bratov Sokolov umrl. Hrony bil je izboren telovadec in znan obiskovalcem vsesokolske slavnosti v Pragi. Lausko leto je bil odlikovan z zlato svetinjo pri veliki tekmovalni telovadbi v Nancy-ju.

* (Avstralsko meso za našo vojsko) Vojna uprava hoče poskusiti, bi se li ne dalo avstralsko meso uvesti za našo vojsko. Prihranilo bi se baje pri cenah, vojaki pa bi dobili vse jedno več mesa. Komisijonelne poskušnje so se vršile in imele splošno poveljen uspeh.

* (Afera Kotze) je končala s tem, da se je dokazala nekrivda obdolženega ceremonijskega mojstra, ki je bil tudi izpuščen iz zapora. Sum leti zdaj na necega družega visocega dvornega dostojanstvenika, ki je baje pisal sramotilna anonimna pisma, katere so vzbujala toliko senzacijo.

Književnost.

— Nazorni pouk v ljudski šoli. I. del. Spisal Frančišek Gabršek. Izdalo in založilo „Pedagogičsko društvo v Krškem“. V Ljubljani. Natisnila „Narodna Tiskarna“. 1894. Str. 275. Cena 1 gld. 50 kr. O tej lepi knjigi čujemo od strokovnjakov jako laskave sodbe. Vsi jo hvalijo kot izvrstno, vse pohvale vredno delo, ki zavzema v slovenski pedagogičski literaturi odlično mesto. Obljubljena nam je daljša ocena, katero priobčimo pri prvi priliki.

— „Vienac“ ima v št. 27. naslednjo vsebino: U slavu ustoličbe dra. Jurja Posilovića; — Radmilović, pripoviest, napisao Ksaver Šandor Gjal-ski; — U album gospodjici V. K., spjevao A. Trešić Pavičić; — Ruža, česki napisao Jaroslav Vrchlicky, preveo Stjepan Karlov; — Hercegovini, spjevao Mirza Safvet; — Kako Brandes sudi o Zoli, priopćio Vladimir Gudel; — Horacijeva poslanica Avgustu; — Od Zagreba do mora. — Slike: Diploma kralja Ladislava o utemeljenju prvostolne crkve zagrebačke; — Pogled na prvostolnu crkvu sa negdašnje Harmice; — Prvostolna crkva po novoj osnovi.

Brzjavke.

Dunaj 9. julija. Cesar zapusti v četrtek Madonno di Campiglio in se odpelje v Isl.

Rim 8. julija. Crispi je v današnji seji poslanske zbornice zahteval, naj se vrši takoj razprava o zakonskem načrtu glede reforme zakona o javni sigurnosti. Debata še ni končana. Predlog je bil v soboto že odklonjen in obvelja le če glasujejo zanj tri četrtine navzočnih poslancev. Debata je jako živahna.

Pariz 9. julija. Vlada je danes predložila parlamentu zakonski načrt, s katerim se določa, da o anarhističnih hudodelstvih nimajo

več soditi porotniki, nego navadni sodniki in s katerim se prepové priobčevanje poročil o sodnih obravnavah zoper anarhiste.

Pariz 9. julija. Kazensko sodišče v Digne-u je obsodilo italijanskega vohuna majorja Luigija Falto na jedno leto težke ječe in na 1000 frankov globe.

Saint Lô 8. julija. Policija je zasačila štiri iz Cetta došle anarhiste, na katere leti sum, da so bili porazumljeni z morilcem Carnota. Jeden zaprtih anarhistov, Santo Beldi, je avstrijski podanik.

Listnica uredništva.

Gosp. dopisniku z Glinj na Koroškem: Cenjenega dopisa ne moremo priobčiti, ker bi ga državno pravdnštvo prav gotovo zaplenilo. Srčni pozdrav!

Opozarjamo naše spoštovane čitatelje na to, da bode žrebanje Dunajskih srečk s 5 glavnimi dobitki po 10.000 kron že dné 12. julija.

Tuji:

8. julija.

Pri Slonu: Verne z Dunaja. — Matschek iz Št. Kida. — Viragh, Grünwald iz Ogerskega. — Gvozdanovič, Müller, Milella iz Trsta. — Levstek iz Zagreba. — Jobst iz Linca. — Maly iz Tržiča. — Podboj iz Kamnika. — Dr. Feichtinger iz Reke.

Pri Malič: Fels, Tempes, Prohazka, Scharr, Braun, Sore z Dunaja. — Prodram iz Reke. — Michelina, Storch iz Trsta. — Schink iz Zagorja. — Tratarec iz Poljan. — Radl iz Rudolfovega. — Braun iz Gradca. — Pl. Garzarolli iz Senožca.

Pri avstrijskem cesarju: Theuerschuh iz Tržiča. — Perko iz Gradca.

Pri bavarskem dvoru: Handler, Hauff iz Kočevja. — Radl iz Rudolfovega. — Mann iz Gradca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. julija	7. zjutraj	740.0 mm.	19.4° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm
	2. popol.	738.5 mm.	26.6° C	brezv.	jasno	
	9. zvečer	737.8 mm.	20.6° C	sl. vzh.	obl.	
8. julija	7. zjutraj	737.1 mm.	18.8° C	brezv.	obl.	17.00 mm.
	2. popol.	736.1 mm.	22.4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.5 mm.	17.4° C	sl. zah.	dežja.	

Srednja temperatura 22.2° in 19.5°, za 3.4° in 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 9. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	10	"
Avstrijska zlata renta	122	"	—	"
Avstrijska krona renta 4%	97	"	90	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	15	"
Ogerska krona renta 4%	95	"	15	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1000	"	—	"
Kreditne delnice	350	"	50	"
London vista	125	"	20	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	37 1/2	"
20 mark	12	"	27	"
20 frankov	9	"	96	"
Italijanski bankovci	44	"	40	"
C. kr. cekini	5	"	92	"

Dné 7. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	196	"	—	"
Ljubljanske srečke	24	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	305	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	34 1/2	"

Blûze

najnovije façone

priporoča jako po cent

Anton Schuster

„pri Tončku“

(747—1)

Ljubljana, Špitalske ulice.

Plüss-Stauffer-Iepilo

je najboljša za lepljenje zlomljenih predmetov, kakor steklo, porcelan, posodje, les itd. itd. Pristno le v kupicah po 15 in 25 kr. pri Franu Kollmann-u v Ljubljani. (705—2)

Dr. Rose živčni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mlo raztopljajoče (424—12)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izbornu, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V škatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.

Glavna zaloge

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Geneva, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneva, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lienza, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetona in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 20 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Služba upravitelja

listu

„Slovenski Narod“ se razpiše.

Prednost imajo oni, ki imajo nekaj pojma o knjigovodstvu ter so zmožni več jezikov. Plača 45 gld. Prošnje s spričevali in referencijami je uložiti do 20. julija t. l. pri gosp. dr. Ivanu Tavčarju v Ljubljani.

Dva dijaka

iz boljše h še vzprejmeta se pri uradniški obitelji v stanovanje in hrano. (749—1)

Židovske ulice št. 8, II. nadstropje.

Podpisanec naznanja sl. občinstvu, da je otvoril

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 9

svojo

brivnico

kjer se bode vedno točno in solidno postreglo. Priporočuje se sl. občinstvu za mnogobrojen poset, bilježi z velespoštovanjem

Ivan Kapus, brivec.

(739—2)

Anton Košir

v Ljubljani

Kolodvorske ulice šte. 24.

Prostovoljna razprodaja narejenih kóvčegov in torbic za polovico prvotne cene, kakor tudi narejenih jermenov za stroje vsake širakosti in dolgosti. (750—1)

Dunajske srečke à 1 krono.

V četrtek žrebanje!

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron. (605—19)

Srečke priporoča J. C. MAYER v Ljubljani.

Najboljše se nalagajo glavnice

če se kupujejo

4% založnice gališkega zemljiško-kreditnega društva.

Iste donšajo

dobička več ko 4 odstotke

ter uživajo pravo

pupilarne varnosti, se ne smejo obdačiti in niso fatiranju podvržene,

se lahko vložé kot kavcija

in kot vojaška ženitna kavelja; razen tega je vsakih 100 gld. založnic zavarovanih po hipotekarni vrednosti 253 gld. 33 kr.

Založnice se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri

J. C. MAYER-JU

banka in menjalnica v Ljubljani. (568—14)